

i dets Forstaaelse af Ordet „Depositum“ i Lovudkastets § 3, forsaavidt Udvalget har anseet det for en Selvfølge, at det, hvis Sikkerheden bliver stillet i Papirer, skal være disses virkelige Værdi og ikke deres paalydende Værdi, som kommer til at bestemme Summens Størrelse, ligesom det ogsaa er en Selvfølge, at det, naar et saadant Depositum skulde blive formindsket, vil være at paasee, at det da uden Ophold suppleres til det oprindelige Beløb.

Melchior: Det er kun for at udtale, at jeg er fuldstændigt enig med den høitærede Justitsminister i, at det vil være nødvendigt til Sagens 3die Behandling at formulere et Endringsforslag, hvorved baade Udvalgets Forslag Nr. 13 og dets Nr. 14, hvis de nu vedtages, stemmes ud igjen, at jeg har begjært Ordet. Det er min Feil, at jeg ikke tidligere har været opmærksom paa, at Nr. 13 heller ikke burde have været stillet paa den Maade, som skeet er; saaledes som det nu staaer, ville nemlig Udvandrerne ganske vist slet ikke kunne faae deres Contracter strax, da baade Originalerne og Copierne skulle afleveres. Derimod kan jeg ikke være enig med den ærede Minister i, at der slet ikke skulde tilstilles Politimesteren en Gjenpart af Contracten. Jeg tror, at det vil være ganske heldigt at have det Vaand paa Udvandringssagen, at han skal sende en Gjenpart til Politimesteren. Hvad jeg har udtalt mig imod, er nærmest kun dette, at Politimesteren skal paategne Contracten, for at den kan være gyldig, og at denne Paategning skal kunne give en større Garanti end ellers. Jeg vil selvfølgelig overlade det til den ærede Ordfører, hvorvidt han maatte finde sig foranlediget til at tage de nævnte tvende Endringsforslag af Udvalget tilbage i Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tobiesen), men jeg maa i alt Fald rigtignok ansee det for hensigtsmæssigt, at baade Nr. 13 og 14 blive udvoterede.

Justitsministeren: Jeg vil dog tillade mig at gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at naar det er hans Mening, at Contracten skal afleveres til Politimesteren i Gjenpart, saa

vil den Omstændighed, at Politimesteren skal forsyne Contracten med den Paategning, at han har seet den, ikke kunne medføre noget Ophold af nogenjomhelst Betydning for Udvandrerne. Forøvrigt vil det, at en Gjenpart skal leveres til Politimesteren, jo have den praktiske Betydning, at der, naar en Udvandrer undervejs taber Contracten eller den bliver ham berøvet, da er en Gjenpart af den tilstede her, og forsaavidt kan jeg meget godt forstaae, at det vil have Betydning, at man sikker sig dens Tilstedeværelse hos Politimesteren eller en anden Autoritet, hos hvem Regjeringen kan faae denne Gjenpart. I de allerfleste Tilfælde af Klager vil Contracten dog selvfølgelig blive indsendt med Consulens Paategning.

H. P. Hansen: Den Bestyttelse, som Regjeringen gennem det forelagte Lovudkast har søgt at give danske Udvandrere, antager jeg vil blive modtagen med megen Paasjønneelse, ikke blot fra disses egen, men ogsaa fra de autoriserede Agenters Side, især fra deres Side, som ved Humanitet og ved en reel Behandling søge at udvide deres Forretning. Jeg tør ogsaa antage, at der fra deres Side vil blive iagttaget en streng Nøiagtighed ved Udførelsen af Lovudkastets Bestemmelser, da dette under alle Omstændigheder vil blive den bedste Anbefaling i Fremtiden for deres Forretning. Men der er en anden Art Forretning, som det glæder mig, at Opmærksomheden her er bleven henvendt paa, navnlig gennem Bestemmelserne i Lovudkastets § 1, og det er den Art Forretning, som for Dieblirket drives næsten paa alle Steder, i stort Omfang, paa Jernbanestationer, paa Dampskibspladse osv. Overalt møder der en Utallighed af Hververe, der omringe Udvandrerne og indlede en Art af Forprang, idet de søge Leilighed til at optræde som Mellemhandlere imellem Udvandrerne og det autoriserede Contoir. De fremstille sig paa Udvandrerens Vegne for Hovedagenten og sige til ham: „Jeg har faa og saa Mange eller saa og saa Faa idag, der ville udvandre; hvad kan du byde mig for hver af dem? Betaler du raisonnabelt, saa handler jeg med dig; hvis ikke, saa henvender jeg mig til en Anden. Din faste